

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Плевен, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Венелин Д. Николаев Административно наказателно дело № 20244430200014 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59д и следващите от ЗАНН.

С наказателно постановление №23-0938-003429/14.11.2023г. на *** група в ОД на МВР-Плевен, сектор „Пътна полиция“ гр. Плевен, на К. П. И., ЕГН *** са наложени на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП и чл.177, ал.1, т.1 от ЗДвП административни наказания съответно: глоба в размер на 50,00 лв. и глоба в размер на 300 лв. за нарушения на чл.137а, ал.1 от ЗДвП и чл. 150а, ал.1 от ЗДвП. На основание Наредба №Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР на И. са му отнети общо 6 контролни точки.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят К. П. И., който го обжалва и моли съда да го отмени като незаконосъобразно. Излага съображения, че наказателното постановление е издадено в разрез с императивните правила на чл.57, ал.1, т.5, 6 и 7 от ЗАНН. Твърди се, наказващият орган е визирал в наказателното постановление обстоятелства, което не отговарят на обективната фактическа обстановка.

Ответникът в съдебното производство не се представлява в съдебно заседание. В съпроводително писмо, с което е изпратил административно наказателната преписка в съда, е изразил становище, че жалбата следва да остане без последствие, а наложеното наказание следва да се потвърди.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

С оглед датата на връчване на наказателното постановление на И. – 04.12.2023г. и датата на депозиране на жалбата му пред наказващия орган – 15.12.2023г., съдът счита, че последната е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Акт за установяване на административно нарушение серия GA №1069950 е съставен на 03.11.2023г от М. Д. Г. на длъжност *** при ОД на МВР, сектор „Пътна полиция“ Плевен срещу К. П. И., ЕГН ***, затова, че на 03.11.2023г. в град Плевен, *** с посока на движение към улица *** като водач на лек автомобил *** с регистрационен номер ***, собственост на *** Г. И. извършва следното нарушение: 1 Управлява горепосоченото МПС, след като е лишен от това право по административен ред със ЗППАМ номер 23-0938-000474/03.08.2022г. ОДМВР Плевен сектор пътна полиция с дата на връчване 19.09.2023г.. 2. Не използва обезопасителен колан по време на движение, с който е оборудван автомобила, с което виновно е нарушил на чл.137а, ал.1 и чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят е подписал акта без да изложи възражения.

В съдебно заседание жалбоподателя се явява лично. Заявява, че не оспорва фактическата обстановка и поддържа жалбата си само по отношение на нарушението по чл.150а, ал.1 от ЗДвП. Представя решение №438/01.02.2024г. по адм. дело №834/2023г. по описа на

Административен съд Плевен, с което е отменена Заповед за прилагане на ПАМ №23-0938/-000474/03.08.2023г. на *** сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- Плевен, с която спрямо него е наложена принудителна административна мярка по чл.171 , т.1 буква „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

От показанията на свидетеля по делото М. Д. Г. се установява, че заема длъжността мл. автоконтрольор в при ОД на МВР, сектор пътна полиция – гр. Плевен. Установява се, че на посочената в акта дата е бил назначен наряд, нощна смяна с работа, с колегата си ***. Сочи, че се позиционирали до хотел „****“ на улица *** в град Плевен. Възприел, че водачът на лек автомобил, който извършвал маневра завиване на дясно, бил без поставен обезопасителен колан. Спрял го за проверка и за констатираното нарушение му съставил АУАН.

При така установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно - наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на

ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. В тази насока, настоящият състав намира за необходимо да очертае разликата между "неправилно" и "незаконосъобразно" НП. Когато в хода на административно-наказателната процедура са били нарушени установените законови норми относно съставянето и реквизитите на акта и НП или същите са били съставени или издадени от некомпетентни за това органи, то издаденото НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, независимо дали има извършено административно нарушение (нещо повече - в този случай съдът не е необходимо да се произнася по същество относно извършването на административно нарушение). Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административнонаказателната отговорност. В случай, че при издаването на наказателното постановление са спазени съответните процесуални правила (т. е. има законосъобразно издадено НП), но в хода на съдебното производство по обжалване на НП административно наказващият орган не успее да докаже извършването на нарушението или авторството на нарушителя, то НП следва да бъде отменено, като неправилно. Когато НП е законосъобразно издадено (спазени са процесуалните норми и компетентността на органите) и е правилно (доказано е извършването на нарушението и авторството на дееца), но наложеното наказание не съответствува на тежестта на нарушението, НП ще следва да бъде изменено (в съответствие с нормата на [чл. 63 ЗАНН](#)).

АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон. НП е редовно връчено лично на нарушителя.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му

задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН констатира следното: По отношение спазването на процесуалните правила - и при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени всички срокове и процедури по ЗАНН. Акта за установяване на административно нарушение и НП съдържат реквизитите, изискуеми от [чл. 42](#) и [чл. 57](#) от ЗАНН. В резултат на проверката съдът установи, че са спазени преклузивните срокове на [чл. 34](#) ЗАНН.

По отношение на нарушението на [чл. 150а, ал. 1](#) от ЗДвП.

Според разпоредбата на [чл. 150а, ал. 1](#) от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност.

Спрямо жалбоподателят е била постановена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-0938-000474/03.08.2022г., издадена от *** сектор към ОДМВР- Сектор "Пътна полиция" Плевен, с която му е наложена принудителна административна мярка "Временно отнемане на свидетелството за управление на моторното превозно средство", за срок не повече от 18 месеца на основание [чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП](#), тъй като спрямо него е бил съставен акт за нарушение по [чл. 174, ал. 3](#) от ЗДвП за това, че на 03.08.2023г г. около 21:03 в гр. Плевен управлява индивидуално електрическо превозно средство като отказва да му бъде извършено проверка за употреба на наркотични вещества или техните аналози.

Така издадената Заповед за прилагане на ПАМ е връчена на обв. И. лично на 19.09.2023година, видно от отбелязването в разписката към нея. Посочената заповед е обжалвана по съдебен ред.

Административен съд Плевен с решение №438/01.02.2024г. по адм. дело №834/2023г. по описа на същия съд е отменил Заповед за прилагане на ПАМ №23-0938/-000474/03.08.2023г. на *** сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР- Плевен, с която спрямо него е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1 буква „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при описание на нарушението и при приложението на санкционната разпоредба на чл.177, ал.1, т.1 от ЗДвП. В АУАН и НП е посочено, че жалбоподателя управлява МПС, след като е лишен от това право по административен или съдебен ред. Със ЗПАМ № 23- 0938-000474/03.08.20223г. издадена от *** сектор към ОДМВР, Сектор "Пътна полиция" гр.Плевен на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка - "Временно отнемане на свидетелството за управление на моторното превозно средство", за срок не повече от 18 месеца на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП. При това фактическо и правно положение на жалбоподателя е следвало да се наложи наказание на основание чл.177, ал.1, т.2 от ЗДвП, който предвижда наказание за водач, който управлява МПС, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като **свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс**, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. Казано по друг начин, АНО е санкционирал жалбоподателят за нарушение, който не е извършил. Неправилната правна квалификация, прави

постановлението незаконосъобразно, тъй като при определяне на наказанието АНО е задължен да установи приложимата санкционна норма. Така също посочването на факти, обосноваващи правна квалификация, различна от посочената в наказателното постановление, респ. непосочването на обстоятелства, даващи основание да се приеме, че е налице съответната правна квалификация, представлява съществено процесуално нарушение. Нарушава се правото на защита на жалбоподателя да научи за какво точно се обвинява, т. е. за неспазване на които точно правила се цели да бъде ангажирана отговорността му и това нарушение не може да бъдат санирано в съдебната фаза на производството. Изискването на [чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН](#) не е самоцел и се отнася до задължението за наказващия орган да посочи не каква да законова разпоредба, а тази, която именно е била виновно нарушена и която е всякога единствено възможна. Правната квалификация на административното нарушение следва да е релативна на описаните фактически твърдения и същите да се намират в логическо и правно единство, за да бъде обезпечено правото на защита на жалбоподателя в пълен предоставен от закона обем. Нещо, което в случая не е било изпълнено, поради което визираното процесуално нарушение е от категорията на съществените и съставлява основание за отмяна на санкционния акт. Его защо наказателното постановление в тази му част следва да бъде отменено.

По отношение на нарушението чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят е осъществил както от обективна, така и от субективна страна състава на административното нарушение по чл. 137а, ал.1 от ЗДП, като въпреки задължението си, като водач на МПС от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато е в движение, не е използвал обезопасителен колан, с които МПС е оборудвано.

Субект на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП е лице с качеството водач по см. на §6, т. 25 от ДР на ЗДвП.

Изпълнителното деяние на нарушението е във формата на бездействие. Законодателят санкционира неизпълнението на задължението за използване на предпазен колан или за носене на каска.

В горния смисъл издаденото НП в частта, в която на И. е наложено наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП е явява правилно и законосъобразно и като такова подлежи на потвърждаване .

Предвид горното и на основание чл.63, ал.5, вр. с чл.63, ал.3, т.2 и чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-0938-003429/14.11.2023г. на *** група в ОД на МВР-Плевен, сектор „Пътна полиция“ гр.Плевен, в частта, в която на К. П. И., ЕГН *** е наложено административно наказание на основание чл.177, ал.1, т.1 от ЗДвП глоба в размер на 300,00 лв. за нарушение на чл.150а, ал.1 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №23-0938-003429/14.11.2023г. на *** група в ОД на МВР-Плевен, сектор „Пътна полиция“ гр.Плевен, в частта, в която на К. П. И., ЕГН *** е наложено административно наказание на основание чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.137а, ал.1 от ЗДвП и на основание Наредба №Із-2539 от 17.12.2012г. на МВР на И. са му отнети общо 6 контролни точки.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Плевенски регионален административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____